

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația:
ARAD, STRADA EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABONAMENTE:
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

Trăiască Maiestatea Sa Regele Mihai I.

Cuvântare rostită de către P. S. S. Părintele Episcop Andrei
în catedrala din Arad, Duminecă în 8 Septembrie 1940

N'au trecut decât 7 zile, — număr fatidic — dela verdictul nedrept din Viena (30 August) și iată că în ziua de 6 Sept. când Biserica noastră prăznuiește amintirea minunii săvârșită în Colosse de către arhanghelul Mihail, Dumnezeu, supremul arbitru, a rostit o altă sentință, ridicând pe tronul României pe tinărul Rege Mihai I.

În sinaxar se povestește că în această zi, păgânii din Colosse, cari se purtau cu pismă pentru minunile ce se făceau în biserica creștină din acel oraș, cu hramul arhanghelului Mihail, încercară să abată asupra bisericii de acolo apa unui râu ce curgea prin apropiere, cu gândul de a nimici biserica și pe mai marele ei Arhip. Dar arhanghelul Mihail apărură și lovind stânca cu sabia o despică, făcând scurgere apei. Tâlcul coincidenței acestei minuni cu cele ce se petrec în țara noastră îl poate ghici oricine. În planul lui Dumnezeu toate se petrec la timpul lor și cu un scop. Mântuitorul a spus că nici o pasăre nu cade din sbor fără știrea lui Dumnezeu, și că chiar și perii capului nostru sunt numărați.

Ca după o furtună, cerul țării noastre a început a se însenina în ziua de 6 Septembrie, și ca după vifor văzduhul începe a se purifica.

Am trăit din plin drama țării în ultima săptămână a pătimirii, nu numai ceice au fost nevoiți a și părăsi căminul și a lua drumul pribegiei, ci și cei rămași acasă, a căror suflet a fost umilit până 'n pulbere de rușinea nedreptății. Părea că ne sufocăm, fără de a întrezări măcar vre-un colț de orizont luminos.

Iată că deodată zarea ni s'a deschis și

chinul sufletului, doritor de a se înălța spre culmi noi, s'a sfârșit. S'au adeverit și de astădată cuvintele biblice: „Dumnezeu este credincios! El nu va îngădui ca să fiți încercați mai mult decât puteți ci, odată cu ispita va face și albie ispitei, ca să puteți răbda“. (I. Cor. 10 v. 13).

Ceice au rostit nedreptul verdict se vor rușina văzând cât de curând Dumnezeu și-a întors fața spre noi, iar ceice se bucură acum fiindcă cutropesc înc'odată pământul nostru strămoșesc, se sguode în sufletul lor hain, întrezărind apropiatul soroc, când cu rușine vor trebui să plece de pe moșia noastră.

Ni s'a rostit un verdict omenesc nedrept, dar am câștigat apelata în fața lui Dumnezeu. Avem de acum în mijlocul nostru chipul de arhanghel al tinărului Rege. În persoana lui, ca într'un focar, se contopesc de azi înainte lacrimile de eric cu nădejile de mâine, atât al celor robi cât și al celor liberi, atât al celor încrezători cât și al celor desnădăjduți în viitorul neamului.

„Și ne iartă nouă păcatele noastre“ să ne fie rugăciunea zilnică, de izbăvire. Să rugăm pe Dumnezeu să renască în noi virtuțile strămoșești, cinstea și omenia, din lipsa cărora am ajuns la marginea prăpastiei. Sufletul renăscut învie lutul, frânge fierul, încovoiaie oțelul, și reface hotarele. Până 'n clipa cea mare a izbăvirei să purtăm în suflet, ca o viziune călăuzitoare, imaginea României mari. La temelia acestei viziuni să punem: lacrimile de pocăință, răbdarea neostenită și voința neînfrântă, făurind din ele puntea de aur a

nădejzii, prin care neamul nostru mucesc a știut totdeauna să evadeze din neagra restriște spre cerul izbăvirei.

Avem un Rege tinăr, purtător al noului ideal. Avem o țintă luminoasă: Reîntregirea hotarelor de eri. Numele de Mihai să fie un bun augur. Duhurile marilor voievozi: Ștefan, Mihai și Mircea să-l adumbrească și căluzească pentru a fi restauratorul României întregite, îngenunchiată pe o clipă.

Regele Mihai I. este fiul României

mari. Asupra leagănelui său nu s'a proiectat umbra unei României mutilate. Domnia Lui este chemată de a reface harta țării.

Să dea Dumnezeu ca urcarea Lui pe tron să însemne sfârșitul încercărilor ce au venit peste noi, și începutul izbăvirei și a restaurării României-mari!

Să trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I.!

Să trăiască România-mare, una și nedespărțită!

Biruința puterii morale

Trăim între vis și realitate.

Suntem martorii unor evenimente din viața neamului românesc, care depășesc ordinea naturală a lucrurilor.

După îndelungate persecuții sângeroase, după martiriul celor mai buni fii ai poporului nostru, mișcarea legionară a triumfat în ziua biruinței Sfântului Arhanghel Mihail (6 August).

Regele Carol II, care a guvernat țara împotriva sentimentelor ei, a abdicat și în locul lui sa urcat pe tronul regilor României, Marele Voevod Mihai.

Neamul este descătușat.

Porțile palatului regal sunt deschise.

Țara e guvernată de oameni scoși din temnițe, figuri de bronz, bărbați de caracter.

Deodată cu durerea dezastrului teritorial, am cules și roadele jertfelor aduse pentru mântuirea neamului. Astăzi noul regim de conducere a țării este una cu mișcarea legionară.

Te gândești și nu-ți vine să crezi: Cum a triumfat în țară mișcarea aceasta hulită — și cum au putut ajunge la cârma Statului oamenii martirizați în frunte cu generalul Ion Antonescu, scăpat și Dsa dintr'o celulă dela Bistrița, abia cu trei zile înainte de a lua conducerea Statului? ... Creatorii mișcării au fost cu toții uciși mișelește; supraviețuitorii și-au scăpat viața fugind prin străinătate sau făcând acte de desolidarizare cu mișcarea. Parcă nu mai licărea, nicăeri, nicio scânteie de viață și nicio speranță.

Pe lângă toate acestea, mișcarea a avut în față toată forța publică a țării: poliția, jandarmeria, justiția, presa, administrația, partidele politice, străjeria și câteva ministere anume înființate ca să deruteze opinia publică și să mistifice naționalismul nou.

Atunci, ce s'a întâmplat?

Minunea!...

Triumful mișcării legionare este triumful puterii morale. A biruit puterea jertfei, nu a oamnelor. Căci oamenii rămași în viață, sunt puțini, tineri și slabi; îndrăznim să-i asemănăm cu pescarii de pe marginea Ghenizaretului.

Au fost mântuitoare sacrificiile, arderile de tot aduse pe altarul ideologiei legionare.

Ce minunat exemplul... Suferința a descoperit iubirea și iubirea ne arată frumusețea pildelor și veritatea ideilor.

Dumnezeu și-a descoperit din nou puterea prin „nebulia“ crucii. — „Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul acestui veac? Au n'a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia? (I. Cor. 1,20). Ba da!... A ales din nou pe cele slabe, ca să rușinez pe cele tari (I. Cor. 1.27).

* * *

Fericiți sunt toți cei ce au crezut, au luptat și nu s'au îndoit. Vai și muștrare de cuget pentru toți cei ce au ponegrit mișcarea și au aruncat vorbe de ocară martirilor mișcării.

Cinste neamului din sânul căruia au răsarit astfel de bărbați și slavă Bisericii care a botezat astfel de copii și tuturor învățătură:

Slăviți forța morală a sufletului creștin și nu vă luați la luptă cu oamenii capabili de jertfă.

Indemnul

Preafericitului Patriarh Nicodim al României, adresat preoților, pentru organizarea colportajului bisericesc

Pentru sădirea cât mai adânc a sublimelor principii evanghelice, pentru înălțarea sufletească și educația morală a întregului neam românesc, vremea de azi ne obligă mai mult ca oricând să ne gândim serios la noi și mai eficace metode de propagandă.

Pe lângă mijloacele bune de utilizat: cinemato-
graful religios, proiectarea tablourilor biblice, concerte
și conferințe religioase, procesiuni, slujbe săvârșite cu
toată sfințenia, trebuie să ne străduim să tipărim cât
mai multe cărți religioase-morale, pe care să le răspân-
dim în popor în cea mai largă măsură.

Prima armă pentru luminarea și orientarea omului
în viața aceasta trecătoare, trebuie să fie cartea, cartea
bună. Mulți susțin că scrisul nu are puterea de con-
vingere ca vorba; se uită însă că scrisul prezintă multe
și mari avantaje. El poate să ajungă și în mâinile ace-
lor, ce nu pot lua parte la predică ori conferință și e
citit în timpul liber. Când omul simte nevoia să se re-
tragă într'un colț, unde în liniște să mediteze la lu-
cruri înalte. Cartea mângâie, adâncește, întărește și de-
săvârșește convingerile dobândite prin viu grai. Mulți
oameni fără cultură, citind cărți bune s'au ridicat așa
de repede, că au uimit lumea. Unii s'au inspirat din
biografiile personajilor celebre și au ajuns și ei mari.

Sunt mari puterile scrisului! El pătrunde tot așa
de ușor în palatele regilor și ale împăraților, în casele
bogaților, în mâinile savanților, ca și în bordeele săra-
cilor. Să punem deci în circulație cât mai multe cărți,
cât mai multe nestimate cu puteri miraculoase.

Operile de artă literară mișcă inimile, induioșează,
storc lacrimi, mângâie sufletele, alină durerile, ung cu
balsam binecuvântat și fac pe om să părăsească deprin-
derile rele și să ia hotărâri eroice. După citirea unei
cărți cu cuprins moral se capătă o liniște sufletească,
pe care nimic pe lume nu o poate da. Mulți oameni
cari s'au bucurat de binefacerile averii, au mărturisit că
fericirea cea mai mare au aflat-o în cetire.

După cum te închini înainte de a te așeza la
masă, tot așa trebuie să te închini când deschizi o
carte nouă.

Un iscusit scriitor spunea: „De aș fi cel mai mare
rege pe pământ, de aș avea palate și grădini și mese
și vinuri și trăsuri și haine scumpe și sute de servitori,
dar cu o condiție: să nu am niciodată cărți de citit,
aș schimba situația mea cu a unui sătean simplu. Prefer
să fiu sărac, să locuiesc într'o cocioabă, dar cu o gră-
madă de cărți lângă mine. Nu vreau să fiu un rege,
cărui să nu-i placă a citi“.

Cărțile bune fac să incolțească în oamenii de rând
fapte mari de abnegație, de altruism, de virtuți crești-
nești și cetățenești. Nu se poate da cultură unui popor
fără cărți întocmite anume pentru el. Căci nu se ridică
un neam prin exercițiul baionetelor ci prin întărirea
morală a sufletelor.

Cărțile bune sunt tezaure sufletești comori de gân-
dire superioară, prețioase daruri intelectuale, grămezi de
tot felul de experiențe, care indeamnă la fapte bune,
civilizează și pun omenirea în mișcare. Tot ce s'a rea-
lizat mai de seamă pe lume, s'a făcut numai prin pu-
nerea în valoare a gândurilor frumoase răspândite prin
cărți. Indemnând neamul nostru și în special pe tineret

a ceti cât mai mult, vom isbuti să-l facem să prețuiască
întotdeauna cartea bună. Să nu uităm că tineretul nos-
tru de astăzi e poporul român de mâine.

Și copiii se vor convinge odată că sunt tot așa
de plăcute și de folositoare cărțile bune ca și bunătă-
țile și privescile care-i mulțumesc și-i farmecă.

Cărțile sunt „profesori cari ne instruesc fără nule,
fără cuvinte aspre, fără mânie, fără să aștepte vre-o
răsplată. Dacă te apropii de ele nu dorm, dacă le in-
trebi nu ți ascund nimic; dacă nu le prețuești după
cum merită nu se plâng, dacă ești neștiutor nu râd
de tine“.

Razele evangheliei trebuie să încălzească și să aline
inima trudită și obosită a veacului nostru.

În orice carte bună se găsesc aplicate principii
evangelice. Spusele Mântuitorului: „Cercetați“ se pot
aplica și scrierilor morale, căci în ele se află norme
pentru dobândirea mulțumirii pământești și a fericirii
cerești, expuse într'o formă ușoară de aplicat, plăcută
și atractivă la citit. Prin cărți bune chiar din adversarii
credenței se pot ridica apostoli ai Evangheliei, colabo-
ratori în greaua sarcină a păstorului de suflete.

De ce tipăresc cărți atâția preoți și creștini?

Ce l-a îndemnat pe Iorgu Dumitrescu să tipă-
rească toate viețile sfinților și să se trudească zi și
noapte ca să le împartă gratuit? Cine făcea pe Grigore
al IV-lea, pe Veniamin Costache, pe Andrei Șaguna să
uite de odihnă și să scrie tot timpul? Ei știau că unel-
ta cea mai puternică în lupta socială, ce se dă pentru
răspândirea culturai, nu poate fi decât cartea.

Lupta pentru existență se înăsprește din zi în zi.
Statele rămase înapoi vor fi condamnate să trăiască în
conștiința de inferioritate. O națiune care se străduiește
pentru sporirea culturai, care sprijină viața spirituală și
morală și care acordă atențiunea cuvenită vieții cu mo-
ravuri cinstite, poate privi cu toată încrederea în viitorul
ei. Mărirea și forța unui neam nu se socotește numai
după numărul locuitorilor și întinderea teritoriului, ci
și după gradul de cultură, de morală și de patriotism
al cetățenilor săi...

Cu câteva broșuri răspândite într'un număr res-
trâns de case nu se poate spune că am început o ofen-
sivă pentru redeşeptarea, moralizarea și culturizarea
unui popor; de aceea stăruim: să pătrundă scrisul bun
în fiecare casă. Cu o floare nu se face primăvară.

Fiecare preot să organizeze un serviciu de col-
portaj, menit să răspândească între enoriași cât mai
multe broșuri, spre a forma gustul de citit al păstori-
ților până la plăcerea de a avea fiecare o mică biblio-
tecă în casa sa...

Vremea de azi cere ca răspândirea cărții să se facă
dinamic, nu static; să meargă cartea la om, când nu
se întâmplă invers.

În acest scop preotul va utiliza mijloacele cele
mai proprii. Va recomanda cărțile citind pentru exem-
plificare și câte un pasaj ales: va face rezumate sau

recenzii asupra lor; va face apel ca să se ofere chiar credincioșii la răspândirea cărților. Pentru fiecare 20—30 case din parohie se va alege o persoană din cele mai evlavioase (bărbat sau femeie) care va primi broșurile și revistele și le va duce în fiecare casă din sectorul său, plasându-le contra cost și făcând abonamente la publicațiile periodice, după indicațiile date de la centru. Tot această persoană va lua cărți de la biblioteca parohială și va duce cetitorilor și va ține seama de ele pentru ca după cetire să se inapoieze la bibliotecă.

În felul acesta într'un timp foarte scurt se va îmbunătăți întreaga viață națională, cetățenească și morală a parohiei. Din timp în timp preotul, pentru stimularea tuturor, va citi ca exemplu în biserică și va introduce și în scrierile parohiei numele acelor cari au citit mai mult, bineînțeles după ce s'a incredințat de aceasta. Cu acest prilej va arăta cât de mare însemnătate are cartea cea bună pentru mântuirea sufletelor și a celor cari le citesc, cum și mai ales a celor cari le răspândesc, potrivit cuvântului Sf. Apostol Iacob: „Frații mei, de se va rătăci cineva din noi de la adevăr și-l va întoarce cineva, să știe că acela ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet din moarte, iar el va acoperi mulțime de păcate“.

Numele preoților și ale tuturor persoanelor care

vor fi obținut rezultate mai frumoase în direcțiunea colportajului, vor fi publicate și în revista „Biserica Ortodoxă Română“, organul oficial al Sf. Sinod. Vom ține seamă de această activitate mai mult decât oricare altă manifestare în domeniul activității pastorale.

Sumele rezultate din desfacerea broșurilor se vor incredința PP. CC. Protopopi în cel mult două luni de la primire, după ce se vor fi reținut de preotul respectiv 20% pentru cei ce s'au ostenit cu împărțirea. Tot la Protoierie se vor depune și exemplarele care eventual nu au putut să fie desfăcute...

Sfătuim pe toți cucernicii preoți să nu dea cărți gratis, că nu se citesc. Nici să le impună. Cine înseamnă după citit, dă bani pe cărți, lipsindu-se de alte plăceri, și chiar de trebuințe...

Ca încheiere, rugăm stăruitor pe toți cucernicii preoți să mediteze adânc asupra importanței propagandei scrise și s'o sprijinească din tot sufletul, știind că cel dintâiu rod al acestui fel de activitate va fi renașterea duhovnicească a tuturor parohienilor cari vor culege din scrierile trimise de Noi învățăturile morale cele mai alese.

Atotmilostivul Dumnezeu să binecuvinteze strădaniile P. C. Voastre. (Din revista „Apostolul“)

Chemarea dlui general Ion Antonescu

Acest apel a fost citit de preoți în toate bisericile Duminică 8 Septembrie a. c. ora 11, după slujba religioasă oficiată pentru isbânda domniei M. S. Regelui Mihai I.

Români,

După sbuciumări adânci, care ne-au dus la sfârșirea Națiunii, la pătrata onoarei și la amenințarea existenței Statului, Dumnezeu ne-a ajutat să curmăm o stare care tulbura grav destinul românesc.

Astfel, un trecut dureros s'a închis. El nu se va mai deschide decât pentru judecarea răspunderilor — nu din dorința răzbunării, ci pentru că aceasta să servească drept învățământ generațiilor ce vor veni.

Am arătat Țării întregi, cu toată conștiința, și cu toată durerea, lupta pe care a trebuit să o dau pentru ca să pot izbăvi Țara.

În acest ceas, am ingenunchiat alături de voi toți fii Neamului, ce v'ați adunat în bisericile credinței, pentru ca să vă rugați Domnului să ajute și să lumineze viitorul Țării și al Regelui Mihai I.

Simțiți-mă lângă fiecare din voi. Simțiți că tot ceea ce am făcut este pentru a izbăvi Neamul și a-i asigura viitorul.

În această unire a suferinței și a credinței noastre, din topirea pioasă a gândului nostru închinat Domnului și Țării, să iasă sufletul de mâine al acestui Neam,

Această unire să oprească orice vrajbă, de oriunde și prin oricine.

Mă îndrept spre inimile voastre și vă cer iubirea pentru Țară.

Mă adresez cugetelor voastre și vă cer încredere în Neam.

Îmi unesc puterea de puterile voastre și vă cer să dați Patriei munca și fapta voastră.

Am început totala înnoire a Statului nostru.

Am decis cercetarea trecutului, pentru ca acei care ne-au dus la umilire și la pierderea granițelor, la sărăcie, la risipă să-și primească răspunsul faptei lor.

Cetiți măsurile pe care le-am luat și așteptați cu încredere pe acelea ce le voi lua încă, pentru ca Statul să fie salvat și Națiunea să-și regăsească puterile.

Iar acum, în Casa Domnului, jur, în fața lui Dumnezeu, a nesfârșitelor cohorte de martiri și de eroi ai Neamului și în fața voastră a tuturor că voi servi și de acum înainte cu fanatică dârzenie, cu nețărmurită energie și cu neclintită voință linia dreaptă pe care m'am așezat de la începutul carierei mele și de la care până azi nu m'a putut abate nici o furtună.

Credința și dreptatea, legea și munca, cinstea și conștiința, ordinea și omenia, vor fi de azi înainte de la cel de sus până la cel mai de jos servitor al Patriei, cartea sfântă a îndatoririlor noastre.

Plecat cu smerenie spre trecutul de glorie de altă dată și privind cu încredere deplină către viitor, nu voi înceta lupta și nu voi opri fapta, până când nu vom ajunge să avem o altă Țară, un alt suflet și o altă conștiință.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!

G-ral Ion Antonescu

Noua programă analitică

pentru învățământul religios în școala primară, din Eparhia Aradului,

aprobată cu adresa Ven. Consiliu Eparhial din Arad Nr. 3171/1940 și introdusă în școlile primare din Episcopie cu data începerii noului an școlar.

Clasa I.

1. Cunoașterea și împrietenirea cu elevii.
 2. Ce lege avem? Cum începem școala? Cu rugăciunea „Doamne ajută-ne“.
 3. Semnul sfintei Cruci.
 4. Dumnezeu.
 5. Rugăciunea Tatăl nostru.
 6. Rugăciunea de intrare în clasă.
 7. Rugăciunea la ieșirea din clasă.
 8. Lumea văzută și nevăzută.
 9. Ingerii buni și ingerii răi.
 10. Rugăciunea către Ingerul păzitor.
 11. Facerea lumii văzute.
 12. Facerea omului din trup și suflet.
 13. Familia. Rugăciunea pentru părinți.
 14. Raiul. Ascultarea, munca, grija de animale, plante.
 15. Neascultarea, pierderea fericirii.
 16. Făgăduința Mântuitorului.
 17. Bunăvestire.
 18. Nașterea Domnului.
 19. Ingerii, cei dintâi colindători. Colindatul.
 20. Colinda „Trei păstori“.
 21. Cum ne pregătim pentru sărbători? Faptele de milostenie.
 22. Mărturisirea și Cuminecarea. (Pregătire).
 23. Irod. (Paza Ingerului).
 24. Iisus de 12 ani la biserică. Cercetarea bisericii, purtarea în biserică.
 25. Botezul Domnului.
 26. Troparul „In Iordan“, Despre sfințirea caselor, cum se primește preotul la sfințirea caselor. Despre apa sfințită.
 27. Iisus alege 12 apostoli și învață iubirea.
 28. Iisus prietenul copiilor.
 29. Iisus face minuni: Invie pe fiul văduvei din Nain.
 30. Intrarea în Ierusalim. Floriile, sălcuțele.
 31. Cina cea de Taină, prinderea lui Iisus.
 32. Răstignirea lui Iisus.
 33. Însmormântarea lui Iisus. Obiceiuri la însmormântările de azi.
 34. Invierea Domnului.
 35. Obiceiuri de Paști, cântarea „Hristos a înviat“.
 36. Înălțarea Domnului.
- Cântări, răspunsuri liturgice scurte, repetiri, excursii, cercetarea mormintelor și a troițelor.

Clasa II.

1. Facerea lumii în șase zile.
2. Facerea omului, raiul, fericirea și neascultarea.
3. Păcatul strămoșesc și făgăduința Mântuitorului.
4. Jertfa lui Avel. Muștrarea conștiinței lui Cain.

5. Noe și potopul.
 6. Turnul Babilon.
 7. Avram, pildă de om ascultător, credincios și împăciuitor.
 8. Sodoma și Gomora.
 9. Iacob și fiii săi, vinderea lui Iosif.
 10. Iosif în Egipt. Inchisoarea și mărirea lui.
 11. Iosif și frații săi.
 12. Moise. Robia egipteană, copilăria, mama și fuga lui Moise.
 13. Ieșirea din Egipt.
 14. Darea legii. Decalogul.
 15. Porunca I și III cu șarpele de aramă și sudalmele.
 16. Porunca a II. Icoanele, obiectele sfinte, idolii.
 17. Porunca a IV. Munca și sărbătoarea, rugăciunea și milostenia.
 18. Porunca a V. Avesalon.
 19. Porunca VI, VIII—X. Ahav și Isabela.
 20. Intrarea în biserică (Nașterea și copilăria Maicii Domnului).
 21. Bunăvestire.
 22. Rugăciunea: Născătoare de Dumnezeu.
 23. Nașterea Domnului, Magii, fuga în Egipt șiuciderea pruncilor.
 24. Iisus de 12 ani.
 25. Nașterea sfântului Ioan Botezătorul.
 26. Botezul Domnului. Troparul „In Iordan“.
 27. Minuni. Fiica lui Iair.
 28. Vinde area slăbănogului dela Vitezda. (Cauza boalei, păcatul).
 29. Inmulțirea pâinilor. (Binecuvântarea, prefacerea, crucea pe pâine).
 30. Potolirea furtunii.
 31. Cei zece leproși. Binofacerea și recunoștința.
 32. Intrarea în Ierusalim. Troparul „Invierea cea de obște“.
 33. Cina cea de taină.
 34. Iisus în grădina Ghetsimani, prinderea lui.
 35. Judecarea lui Iisus.
 36. Răstignirea. Preacurata Mamă și sutașul.
 37. Moartea și îngroparea. Iosif și Nicodim.
 38. Invierea Domnului. Troparul „Hristos a înviat“ obiceiuri de Paști.
 39. Arătări după înviere. Toma.
 40. Înălțarea Domnului. Ziua Eroilor.
- Rugăciuni, (Din pat și din somn, Sfinte îngere și cele învățate în clasa I), cântări liturgice.

Clasa III.

1. David, rege și prooroc.
 2. Solomon, înțelepciunea lui și zidirea templului.
 3. Dreptul Iov.
 4. Profeții.
 5. Proorocul Ilie.
 6. Proorocul Isaia (Cap. 53).
 7. Proorocul Ieremia, robia Babilonică (Cap. 31).
 8. Proorocul Daniil (Cap. 5).
 9. Daniil (Cap. 6).
 10. Profeții mesianice.
 11. Nașterea Domnului.
 12. Întâmpinarea Domnului (Acum slobozește).
 13. Ioan Botezătorul, viața și moartea lui.
- Beția.

14. Ispitirea lui Iisus.
15. Alegerea apostolilor.
16. Pilde: Sămănătorul.
17. Pilda neghinei.
18. Drahma pierdută și oaia rătăcită.
19. Fiul risipitor.
20. Datornicul nemilos.
21. Vameșul și fariseul.
22. Bogatul căruia i-a rodit țarina.
23. Banul văduvei.
24. Bogatul milostiv și săracul Lazăr.
25. Samarineanul milostiv.
26. Talanții.
27. De ce au urit jidovii pe Iisus? (Izgonirea din templu, muștrările fariseilor, teama de Romani). Iubirea lui Iisus în contrast cu ura lor.
28. Spălarea picioarelor. Umiliința și slujirea.
29. Iuda și Petru. Vânzarea, lăpădarea, căința bună și rea.
30. Iisus pe cruce. Tălharii, minuni, sutașul.
31. Învierea și cultul ei în Biserica ortodoxă. Caracteristici ortodoxe, salutul Hristos a înviat, Duminecile, cântările, rugăciunile la ortodocși.
32. Arătări: Spre Emaus, La Ghenizaret cu Petru mâhnit.
33. Înălțarea, făgăduința Duhului Sfânt.
34. Pogorirea Duhului Sfânt.
35. Intemeierea Bisericii.
36. Iubirea Mântuitorului față de copii. Răspunsuri liturgice, poruncile bisericești și rugăciunile: Împărate ceresc, Preasfântă Treime, Mulțumim ție Hristoase, cu sfinții.

Clasa IV.

1. Descoperirea Dumnezească.
2. Sfânta Tradiție.
3. Sfânta Scriptură.
4. Crezul, text.
5. Dumnezeu Prea sfânta Treime (art. 1, 2 și 8).
6. Dumnezeu făcătorul lumii și al omului.
7. Păcatul strămoșesc și urmările lui.
8. Art. 2. Dumnezeu Fiul. Mărturii din profeții, cuvintele Domnului și ale apostolilor.
9. Iisus Hristos, Mântuitorul. Prin ce ne-a mântuit: învățături, minuni, patimi și înviere.
10. Art. 3. Născătoarea de Dumnezeu. Cultul ei.
11. Art. 4. Răstignirea (în legătură cu Liturgia).
12. Art. 5-6. Învierea (dovezi despre ea).
13. Art. 7. Iisus Hristos, judecătorul. Judecata de apoi.
14. Art. 8. Dumnezeu Duhul Sfânt. (A grăit prin proroci și a insuflat sf. Scriptură).
15. Art. 9. Sf. Biserică (Corabia lui Noe), Capul și însușirile ei.
16. Poruncile și slujbele bisericești.
17. Art. 10. Sfintele Taine. Definiția și numărul lor. Botezul, Mirul.
18. Sf. Pocăință.
19. Sf. Cuminecătură. Cu memorizarea rugăciunilor: Cred, Doamne... etc.
20. Sf. Preoție. Treptele ei. Ierarhia.
21. Sf. Nuntă. Unitatea și nedespărțirea căsătoriei.
22. Sf. Maslu.
23. Art. 11. Învierea morților. Cultul morților, îngrijirea mormintelor. Locurile sfinte.

24. Cultul Sfinților.
25. Cultul Icoanelor.
26. Art. 12. Vieța veșnică. Raiul și iadul (în legătură cu Bogatul și Lazăr).
27. Virtuțile religioase.
28. Virtuțile morale.
29. Decalogul.
30. Păcatele grele: contra Duhului sfânt, strigătoare la cer și de căpetenie. Conștiința.
31. Faptele îndurării trupești și sufletești.
32. Fericirile.
33. Tatăl nostru. (Cereri scurt lămurite).

Clasa V.

1. Temeiul cultului creștin. Mântuitorul în-genunchiază, se roagă, cântă, predică.
2. Desvoltarea cultului pe vremea Apostolilor: Rugăciuni, Cina Domnului, cântări, predică, agape.
3. Locurile sfinte. Biserica, forma și împărțirea ei. Troițele, cimitirul.
4. Obiectele sfinte (2 lecții).
5. Vesmintele bisericești.
6. Iconostasul.
7. Cărțile bisericești.
8. Simbolurile liturgice.
9. Timpurile sfinte (2 lecții).
10. Zilele pentru pomenirea morților.
11. Cele șapte laude.
12. Litia și Proskomidia.
13. Sfânta Liturghie.
14. Liturgia catelumenilor.
15. Liturgia credincioșilor (2 lecții).
16. Slujbele particulare. Sfințirea apei, rugăciunile pentru bolnavi. Înarmorântarea.
17. Purtarea în biserică și acasă. Răspunsuri liturgice și Rugăciunile de acasă: Invrednicește-ne Doamne, Doamne Dumnezeul nostru, Nădejdea mea, Cuvine-se cu adevărat, Mântuește Doamne poporul Tău.

Clasa VI.

1. Intemeierea Bisericii.
2. Răspândirea creștinismului și Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Ceialți Apostoli.
3. Viața primilor creștini, Dumineca, Sf. Euharistie, agapele.
4. Prigoanele contra creștinilor, cauzele și torturile.
5. Sfinții Gheorghe și Dimitrie.
6. Biruința creștinismului Constantin și Elena.
7. Cuvioasa Paraschiva și ceialți sfinți din Țară.
8. Sinoadele ecumenice. Arie și simbolul niceo-constantinopolitan.
9. Sfinții Atanasie, Vasile cel Mare, Grigorie și Ioan.
10. Desbinarea Bisericii la 1054 și 1517.
11. Creștinismul la Români.
12. Intemeierea Mitropoliilor și episcopiiilor.
13. Intemeierea Mănăstirilor; viața în aceste mănăstiri.
14. Luptele cu catolicii și protestanții.
15. Petru Movilă, Varlaam, Dosoftei, Simion Ștefan, Tipărirea Bibliiei.
16. Sava Brancovici și Constantin Brâncoveanu.

17. Unirea dela 1700 și luptele pentru legea străbună.

18. Călugări, preoți și țărani mucenici.

19. Andrei Șaguna.

20. Biserica ortodoxă păstrătoarea credinței creștine, a limbii și a culturii române.

21. Dușmanii Bisericii ort. române: Sectele.

22. Răspunsuri liturgice și rugăciuni: Psalmul 50, Tropicale de umilință, ș. a.

Clasa a VII.a.

1. Ierarhia bisericească. Treptele, titlurile.

2. Alegerile de episcopi și instituirea preoților și diaconilor.

3. Mirenii în Biserică: Paraclisieri, cântăreți, consiliul parohial, epitropia.

4. Datoriile mirenilor față de Biserică și față de preoți.

5. Monahismul, monastirile.

6. Sinoadele ecumenice, locale. Sf. Sinod.

7. Despre căsătorie.

8. Piedi ile în căsătorie.

9. Divorțul.

10. Avera bisericii, ctitorii, epitropii.

11. Organizarea Bisericii (Părțile cu organele de conducere, 2-3 lecții).

12. Repetiri din *Catehism* și din *Cunoștințe liturgice*.

13. Răspunsuri liturgice și rugăciuni: Cele ce în toată vremea, Învierea lui Hristos, Doxologia, Cu noi este Dumnezeu.

* BCU Cluj / Central Univ

Programa de rugăciuni și cântări pentru elevii creștini ortodocși din școala primară împreună cu textele lor, este satorită în conferințele preoțești din Arad ținute la 25 Septembrie 1936 și 30 Sept. 1937, aprobată de Episcopia ort. română din Arad sub Nr. 6668/1936 și 7225/1937 și publicată în broșură separată, care se află de vânzare la sediul protopopiatului și la Diecezana Arad, cu prețul 2 lei exemplarul.

*

Principiile generale, avute în vedere, la alcătuirea noii programe analitice a lecțiilor de religie din școala primară au fost publicate în două articole din Nr. 33 și 35/1940 ale revistei „Biserica și Școala” sub titlul: „Invățământul religios în școala primară” și „Întoarcerea la Catehism”, iar principiile cauzale în Nr. 48/1939 sub titlul: „Cum merge catehizația”.

Informațiuni

● Ziarul „Universul” deodată cu decretul prin care d. general Ion Antonescu a fost încredințat cu alcătuirea noului guvern și cu fotografia D-sale, a publica turmătoarele rânduri:

„Iată-l!

„Este generalul Antonescu, omul în care demult neamul românesc își pune nădejdea, omul care abia acum, de trei zile, a fost eliberat dela închisoarea dela Bistrița, unde era ținut și fără lege și fără judecată, omul care abia acum când a ajuns cuțitul la os și hotarele în mare parte au fost pierdute, este chemat să aducă

liniște și mângâiere unui neam amărât de guvernarea tiranică în care trăește de zece ani și în timpul căreia au fost omorâți mișelește tinerii generației naționaliste și au fost prădate miliardele țării sub pretext de înarmare.

„Urăm să-i ajute Dumnezeu!

● **Deciziile Ministerului Cultelor și Artelor privitoare la sectele religioase.** Dl. Radu Budișteanu, ministrul cultelor și artelor, a dat Luni următoarele decizii care fixează regimul cultelor în România: Deciziunea Nr. 42352/940.

ART. I. — Statul Român protejează și autoriză funcționarea pe teritoriul său a următoarelor culte istorice:

a) Cultul creștin ortodox român, constituind religie dominantă în Stat; b) Cultul român greco-catolic (unit), considerat ca reprezentând tot o biserică românească; c) Cultul catolic (de rit latin, greco-rutean și armean); d) Cultul reformat (calvin); e) Cultul evanghelic luteran; f) Cultul unitarian; g) Cultul armeanogregorian; h) Cultul mahomedan.

ART. II. — Statul Român constată numai existența de fapt o confesiunii mozaice, care urmează să se manifeste potrivit dispozițiilor ministeriale ulterioare.

ART. III. — Afară de cultele recunoscute la art. I din această deciziune, nu pot exista asociații religioase sau secte care dela data prezentei deciziuni sunt desființate de drept și de fapt.

Deciziunea Nr. 42353/940.

ART. I. — Toate asociațiile religioase autorizate să funcționeze prin deciziunea ministerială Nr. 31999 din 1939, își încetează imediat orice activitate, întrucât au fost desființate de drept și de fapt prin deciziunea noastră Nr. 42352 din 1940.

Deasemenea nici o sectă, a cărei doctrină și ritual diferă de acelea ale cultelor istorice protejate și autorizate de Statul Român, nu mai poate exista sub nici o formă și pe nici o cale.

ART. II. — Absolut toate casele de rugăciuni aparținând asociațiilor religioase recunoscute până în prezent, precum și sectelor interzise sau tolerate, urmează să fie închise imediat.

ART. III. — Organele de poliție, împreună cu autoritățile administrative locale sunt obligate a proceda cât mai urgent posibil la închiderea caselor de rugăciuni arătate la art. II din prezenta deciziune, întocmind procese verbale constatatoare a îndeplinirii acestei operațiuni.

Procese verbale respective vor fi semnate în mod obligatoriu de către reprezentantul organizației locale a asociației religioase sau a sectei, căreia aparține casa de rugăciuni.

Procese verbale dresate în condițiile specificate în alineatele precedente ale acestui articol, vor fi întocmite în triplu exemplar, unul rămânând la autoritatea respectivă, un al doilea înaintându-se ministerului de interne, iar al treilea trimițându-se ministerului cultelor și artelor.

ART. IV. — Se va comunica tuturor chiriarhiilor cultelor creștine din țară să pună în vedere preoților și slujitorilor din cuprinsul jurisdicției lor, de a semnală de urgență ministerului cultelor și artelor orice abatere sau contravenire la dispozițiunile imperative cuprinse în prezenta deciziune.

Toți aceia care vor fi tolerat sau ascuns o astfel de stare de lucruri, incurajând și ajutând prin acest mijloc, menținerea asociațiilor religioase și sectelor, sunt considerați că au încălcat îndatoririle inerente funcțiunii și misiunii lor și ca atare vor fi de îndată destituiți din posturile pe care le ocupă.

ART. V. — Toate imobilele, în care au fost instalate case de rugăciuni, transcrise pe numele organizației locale a unei asociații religioase sau a unei secte, trec imediat în patrimoniul statului care le va da destinația cea mai potrivită nevoilor materiale ale cultelor creștine.

ART. VI. — În sfera de aplicațiune a prevederilor acestei deciziuni intră pe lângă casele de rugăciuni, absolut toate organele de conducere centrală sau locală, precum și orice foruri sau organizațiuni, în legătură directă sau indirectă cu existența în trecut a asociațiilor religioase și a sectelor desființate.

ART. VII. — Orice deciziuni sau dispozițiuni contrare acelor cuprinse în deciziunea de față, se abrogă, hotărârile date pe baza lor fiind nule și de nul efect.

Deciziunea Nr. 42355/940

ART. I. — Toti membrii asociațiilor religioase și sectelor, recunoscute, autorizate, tolerate sau interzise până la data semnării deciziunilor ministeriale No. 42352 și No. 42353 din 1940, sunt considerați, în sensul legii, aconfesionali.

ART. II. — Calitatea de aconfesional se păstrează până la trecerea persoanelor arătate la art. I. la unul din cultele istorice creștine protejate și autorizate de Stat.

ART. III. — Se va interveni de urgență la ministerul de interne în vederea luării măsurilor de rigoare pentru ca toate oficiile de stare civilă să fie obligate ca în actele de stare civilă să treacă persoanele, care intră în prevederile acestei deciziuni, cu mențiunea de „aconfesional”.

Toate mențiunile efectuate în actele de stare civilă, contrarii normelor stabilite în prezenta deciziune, se vor rectifica din oficiu, conform prevederilor de mai sus.

Nr. 4030/1940.

Comunicat

Disponem tuturor P. C. Părinți protopopi și tuturor C. Păr. preoți că la sf. slujbe ce se vor oficia, Casa Regală se va pomeni astfel:

La Ectenii: Pentru Preainălțatul și dreptcredinciosul Regele nostru Mihai I, pentru Augusta Sa Mamă Regina Elena și pentru toată curtea și oastea lui, Domnului să ne rugăm!

La Sfintele Daruri: Pe Preainălțatul și dreptcredinciosul Regele nostru Mihai I și pe Augusta Sa Mamă Regina Elena, să-i pomenească Domnul Dumnezeu într-o împărăție Sa.

La Polibronii: Preainălțatului și dreptcredinciosului Regelui nostru Mihai I și Augustei Sale Mamă Regina Elena, dă-le Doamne viață îndelungată, pace, sănătate și într-o bună sporire, iar asupra vrășmașilor biruință și-I păzește într-o mulți ani.

Arad, la 11 Septembrie 1940.

Consiliul Eparhial

Nr. 3868/1940.

Concurse

pentru elevii școlii de cântăreți bisericești

Se aduce la cunoștință tuturor celor interesați că în Școala eparhială de cântăreți bisericești din Arad se primesc pentru anul școlar 1940/41, ca elevi ordinari tineri între 16–25 ani, cu voce bună, auz muzical și cel puțin 4 clase primare.

Cererile de primire timbrate se vor înainta Consiliului Eparhial din Arad, până la 20 Octombrie 1940 și vor fi însoțite de următoarele acte:

1. Extras de naștere
2. Extras de botez
3. Certificat școlar
4. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial
5. Certificat medical și
6. Declarația părinților ori tutorilor că vor plăti

în termen taxele școlare și întreținerea în internat.

Candidații vor fi supuși la un examen de primire care se va ține în zilele de 1 și 2 Noembrie a. c. cu probe de scris și citit de limba română și cu constatarea aptitudinilor muzicale.

Cursurile încep în ziua de 4 Noembrie și durează până la 30 Maiu 1941.

După absolvirea celor 3 cursuri elevii reușiți la examene se vor supune la examenul de capacitate pentru obținerea diplomei de cântăreți bisericești. Toți elevii vor locui în internat. Taxa de întreținere este de 8000 (opt mii) lei anual și se va plăti în rate lunare sau trimestriale anticipate.

Fiecare elev va aduce cu sine: tacămurile necesare (2 farfurii, lingură, cuțit, furculiță, ceașcă pentru lapte și un pahar). O saltea, 3 cearceafuri, o perină cu 2 fețe de schimb, o pătură sau plapomă pentru invelit, 4 cămăși de zi, 2 cămăși de noapte, 4 perechi de indispensabili, 6 batiste, 6 perechi de ciorapi, vesminte și încălțăminte. Pe lăngă pat și de corp se va coase monogramul elevului respectiv. În internat elevii vor avea locuință, hrană, încălzit, luminat, spălat, baie, medic, supraveghere la studii și educație morală.

Arad, la 26 August 1940.

3-3

Consiliul eparhial

Nr. 3734/1940.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din Semeac, protopopiatul Arad, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Venitele sunt:

1. Sesia parohială, 32 jug. cad.
2. Intravilanul-grădina de 400 stj. patrați.
3. Stolele legale.
4. Birul parohial legal.
5. Intregirea salariului dela Stat.
6. Chiria pentru locuința preotului, până la edificarea casei parohiale.

Preotul va achita din al său toate impozitele după beneficiul său preotesc.

Parohia este de *clasa primă*.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor înainta Consiliului eparhial din Arad, în timpul concursului.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 10 Sept. 1940.

1-3.

Consiliul eparhial.